ادامه از صفحه ۶

نگاهی به بند «م» وصیت‌نامه امام خمینی(ره)

بلاتشبیه مثل کسی که با علم به دستورات الهی، مرتکب گناه (ولو صغیره) شود و با این کار قصدش جحود و کافرماجرائی باشد، در این صورت وی یک معصیت‌کار معمولی نیست، بلکه مآلا به‌انکار نبوت (معاذالله) قائل شده است.

در مورد قوانین حکومتی هم وضع بر همین منوال است و کسی که عالما و عامدا آنها را زیر پا می‌گذارد به طور ضمنی و در تقدیر، مشروعیت نظام را منکر شده است. آیا کسانی که به سینماها و دفاتر مجلات و کتاب‌فروشی‌های مجاز حمله می‌کنند راضی به این امر هستند که نام آنان در جرگه گروه‌های برانداز که نظام را نامشروع می‌دانند درج شود؟

ادلّه حلّی

اگر ما باشیم و ذیل بند «م» وصیت‌نامه امام و مستقل از تحرکات عنیفی که در جامعه کنونی با استناد به وصایای امام صورت می‌گیرد بخواهیم در قبال این وصایا موضع بگیریم چه باید بکنیم؟ در این قسمت از مقاله سعی می‌کنیم با ارائه ادلّه حلّی، از متن وصیت‌نامه دفاع کنیم:

۱- از متن وصیت‌نامه برمی‌آید که امام(ره) مردم و جوانان حزب‌اللهی را موظف کرده‌اند در صورت مشاهده منکراتی در جامعه ابتدا به مسئولان امر رجوع کنند و در صورتی که آنان ترتیب اثر ندادند خود رأسا از آن منکر جلوگیری به عمل آورند.

از اینجا معلوم می‌شود که در شرایطی ممکن است در جمهوری اسلامی، منکری (از نظر بعضی‌ها) اتفاق بیفتد که نظام از آن دفاع قانونی می‌کند. مثلا فیلمی را یک نهاد هنری وابسته به نظام می‌سازد و جواز پخش می‌گیرد و در سینماها به نمایش درمی‌آید و دولت خود را موظف می‌داند از امنیت تماشاگران و سرمایه‌گذاری‌ای که روی فیلم شده دفاع کند و احیانا نیروی انتظامی برای حفاظت از امنیت سینماها بگمارد.

حال تکلیف کسانی که نمایش این فیلم را از مصادیق اشاعه فحشا و ارتکاب منکرات می‌دانند چیست؟ امام می‌فرمایند: «ابتدا باید به مسئولان امر رجوع کرد». طبیعی است نزد مسئولان امر که جواز نمایش را صادر کرده‌اند ادلّه معترضین مسموع نیست و آنان با مبانی خودشان، این فیلم را جزء منکرات به شمار نمی‌آورند و لذا به سخنان آمرین به معروف احتمالی توجهی نمی‌کنند، حال تکلیف چیست؟ امام می‌فرمایند: «وظیفه معترضین آن است که از منکر جلوگیری کنند». اگر به فتاوی امام رجوع کنیم مراحل ردع و منع و نهی‌ازمنکر، سه‌گانه است؛ یعنی اعراض قلبی، اعتراض لسانی و تعرّض یدی. حال اگر ناهیان از منکر مرحله اول را به جا آوردند و قلبا انزجار خود را ابراز کردند و ثمری نبخشید چه باید بکنند؟ طبیعتا نوبت به مرحله بعد می‌رسد و آن اعتراض لسانی است. در این مرحله می‌توانند از ابزارهای رسانه‌ای استفاده کنند و با نوشتن مقالات، براهین خود را اقامه نمایند. حتی می‌توانند از مراجع رسمی درخواست تجمع و راهپیمایی کرده و مثلا در مقابل سینما میتینگی رسمی برگزار کنند و صدای اعتراض خود را به مردم برسانند. اما اگر این نوع فعالیت‌ها، منجر به ثمره‌ای نشد چه باید کرد؟ اگر زمان طاغوت بود، بنا به فتوای امام این امکان وجود داشت که از مجتهدی جامع‌الشرایط، اذن تعرّض یدی به چنین منکری را گرفت اما در دولت اسلامی این کار به منزله خروج بر فقیه حاکم است. لذا تنها وظیفه‌ای که برای معترضین باقی می‌ماند تلاش برای جلب اکثریت آرای مردم و به دست‌گیری مجاری رسمی حکومتی (مانند پارلمان و منصب ریاست‌جمهوری و هیئت دولت) و تغییر پرسنل و سیاست‌هاست.

۲- تصور سنتی بر آن است که اگر از رئیس حکومت، فعلی صادر شد که منجر به انکار ضروری دین بود و یا وی را از عدالت ساقط کرد، مشروعیت چنین حکومتی از بین می‌رود. اما در دنیای جدید که حکومت اساسا به واسطه عقد منعقد می‌گردد، هنگامی رژیمی فاقد مشروعیت می‌شود که به «جهت قراردادی» که با مردم بسته است وفادار نباشد.

ما در عقود شرعی خودمان هم این قاعده را آموخته‌ایم که متعاقدین نمی‌توانند شرطی خلاف روح عقد را در ضمن معامله خود بگنجانند و چنین شرطی مفسد و مبطل عقد است. مثلا زنی که به نکاح مردی در می‌آید نمی‌تواند عدم استمتاع را جزء شروط عقد بگنجاند.

یکی از شروطی که تأسیس این نظام موکول به آن است شرط جمهوریت است، به این معنی که اگر گروهی از مردم بعضی رفتارهای حکومت را خلاف مصالح ملی و یا خلاف شرع تشخیص دادند بتوانند بدون توسل به خشونت و تعرّض فیزیکی، از طریق جلب آرای اکثریت و با توسل به مکانیسم انتخابات زمامداران را تغییر دهند و سیاست‌ها را اصلاح کنند. حال اگر حکومت با توسل به ابزارهایی سد باب جمهوریت شود، این حق برای مردم محفوظ است که از این منکر عظیم جلوگیری کنند.

سخنگوی شورای نگهبان:

گزارش تخلفات انتخاباتی را طبق روال گذشته به قوه قضائیه ارسال کردیم

ایسنا: عباسعلی کدخدایی، سخنگوی شورای نگهبان در نشست خبری دیروز با اشاره به انتخابات ریاست‌جمهوری ۹۶ گفت: بیشترین شکایت از سوی کاندیدای غیردولتی بوده است. طبق روال، گزارش‌های تخلفات را به قوه قضائیه ارسال کردیم که تعدادی از آن گزارشات، مربوط به تعدادی از مدیران دولتی هم هست. با دوستان انتخابات صحبت کردم و گفتند عموم گزارشات فرستاده شده است. او در پاسخ به اولین سؤال خبرنگاری مبنی بر اینکه آخرین اقدامات شورای نگهبان درخصوص معرفی متخلفان انتخاباتی به دستگاه قضا چه بوده است، توضیح داد: درخصوص تخلفات طبق روال گذشته گزارشاتی را به ترتیب برای قوه قضائیه ارسال کردیم که برخی از این گزارشات مربوط به تعدادی از مدیران دولتی هم هست. عموما گزارشات فرستاده شده است. کدخدایی در پاسخ به سؤال دیگری درباره عدم اخذ رأی بعد از ساعت ۱۲ شب، گفت: انتخابات باید در همان روز جمعه انجام شود. ما همیشه در تمام ادوار مشکلاتی با وزارت کشور دراین‌باره داشته‌ایم و اصرار داشتیم که این کار بعد از ساعت ۱۲ انجام نشود. این‌بار هم از وزیر کشور تشکر و قدردانی می‌کنم که دراین‌باره همکاری داشتند. رأی‌گیری اگر ۱۲:۰۱ انجام شود خلاف است. سوابق نشان می‌دهد ما در همه ادوار با وزارت کشور دراین‌باره مشکلاتی داشته‌ایم. سخنگوی شورای نگهبان در پاسخ به سؤال خبرنگاری مبنی بر اینکه وزارت کشور درباره دستگاه احراز هویت در ساعات اولیه صبح، پیشنهادی را به شورای نگهبان داشته است، دراین‌باره توضیح دهید، گفت: آن دستگاهی که شما اشاره کردید مربوط به ثبت مشخصات سجلی افراد است که در بخش مشخصات تعرفه از آن استفاده می‌شد.

او ادامه داد: طبق قانون مشخصات افراد باید ثبت شود، در آیین‌نامه اجرائی هیئت وزیران بر ثبت مشخصات سجلی تصریح شده بود. در ساعت هشت غروب روز رأی‌گیری وزیر کشور به ما گفت که با توجه به صف‌های طولانی اخذ رأی اگر اجازه داده شود به جای مشخصات سجلی فقط کد رأی‌گیری اخذ شود. در قانون و آیین‌نامه بر مشخصات سجلی تأکید شده بود. ما ناچار شدیم جلسه هیئت مرکزی را تشکیل دهیم تا این موضوع از نظر حقوقی بررسی شود که ساعت ۱۰ هم به نتیجه رسیدیم. با توجه به اینکه قانون درباره انتخابات الکترونیک اصلاحاتی داشته تشخیص داده شد که کد ملی می‌تواند به جای مشخصات سجلی ثبت شود. فاصله درخواست وزارت کشور تا پاسخ ما حدود دو ساعت زمان بود. او در پاسخ به سؤال دیگری مبنی بر اینکه اقدامات شما درباره تخلفات انتخاباتی چه بوده و آیا این موضوع صحیح است که برخی مؤسسه‌های اعتباری به کاندیداهای انتخاباتی کمک مالی کرده‌اند؟ اظهار کرد: گزارشات را برای قوه قضائیه ارسال کردیم. نتیجه از سوی قوه قضائیه اعلام می‌شود. ما چنین چیزی که شما اشاره کردید دریافت نکردیم، اگر گزارشی باشد بررسی می‌کنیم. خبرنگاری از کدخدایی خواست که جزئیات تخلفات را به صورت سرفصلی ذکر کند که وی در پاسخ گفت: در گزارشی که همراه اعلام نظر شورای نگهبان بود سرفصل‌ها را اعلام کردیم. مواردی مانند نرساندن و کمبود تعرفه، دیر شروع‌شدن ساعت رأی‌گیری و تبلیغات برخی مسئولان برای یک نامزد خاص همه را دسته‌بندی کردیم و به قوه قضائیه ارسال کردیم. سخنگوی شورای نگهبان درباره احراز جرائم انتخاباتی از سوی قوه قضائیه، بیان کرد: تخلف باید در محکمه احراز شود. گزارشاتی برای ما یا برای دستگاه‌های دیگر فرستاده شده، ولی احراز آن به عهده قوه قضائیه است. درصورتی‌که تخلفی به صورت عمده وجود داشته باشد، شورای نگهبان ورود می‌کند، ولی جرم‌انگاری و موضوع مجازات مجرمین منوط به احراز جرم در قوه قضائیه است.

واکنش فعالان سیاسی به سخنان «تیلرسون»

وزیر خارجه آمریکا به‌تازگی اعلام کرده «از عناصر داخلی در ایران که بتوانند در انتقال صلح‌آمیز و کامل قدرت به آمریکا کمک کنند، پشتیبانی خواهد کرد». این تازه‌ترین سخنان رکس تیلرسون بعد از سفر ترامپ به عربستان است. سخنانی که اگر یک وجه آن، جلب رضایت شرکای منطقه‌ای از جمله عربستان باشد، در داخل ایران مخاطبی ندارد. مخاطب این‌گونه اظهارات بیشتر اپوزیسیون خارج‌نشینی هستند که چندی قبل هم در نامه به رئیس‌جمهور جدیدالورود خواستار افزایش تحریم‌ها علیه ایران شده بودند. فعالان سیاسی بر این عقیده هستند که این سخنان ناشی از نداشتن شناخت وزیر خارجه آمریکا و البته دستگاه سیاست خارجی این کشور از ایران و واقعیت‌های داخلی کشور است. به باور این فعالان سیاسی، بین نیروهای سیاسی داخلی در ایران اگرچه اختلاف نظرهایی وجود دارد؛ اما هرجا که بحث حاکمیت ملی، تمامیت ارضی و ساختار نظام مطرح می‌شود، نیروهای اصلاح‌طلب و اصولگرا در کنار هم قرار می‌گیرند. براین‌اساس چنانچه تیلرسون بخواهد با طرح این منویات، نیروهایی از داخل را جلب کند، حافظه تاریخی نشان داده است این نیروها نتوانسته‌اند پایگاه مردمی را از آن خود کنند. در همین راستا، عده‌ای از فعالان اصلاح‌طلب هم در نامه‌ای سخنان تیلرسون را محکوم کرده‌اند.

پالس مثبت به عربستان

در همین راستا، عباس عبدی، روزنامه‌نگار اصلاح‌طلب که از جمله امضاکنندگان این نامه است، در گفت‌وگو با «شرق» از اهداف و انگیزه‌های تیلرسون سخن گفت. از اینکه این سخنان برای چه جامعه هدفی طرح شده و انگیزه‌های وزیر خارجه آمریکا از بیان این سخنان مداخله‌جویانه چیست؟ عباس عبدی گفت: «ارزیابی من این است که این صحبت‌ها در ادامه سفر گذشته ترامپ به منطقه است و یک نوع دادن پیام مثبت به عربستان است که از سیاست‌های عربستان حمایت می‌کنند و همان دوشیدنی که از عربستان شروع شده با این نوع اظهارات هم می‌توان آن دوشیدن را تکمیل کرد و ادامه داد».

مخاطبی در داخل ندارند

عبدی در ادامه گفت: «اینکه در عمل برنامه وجود داشته باشد، طبعا فکر نمی‌کنم این‌گونه باشد. یک دلیل این است که کسانی که مسالمت‌آمیز و قانونی بخواهند منویات آمریکا را در داخل ادامه بدهند، طبعا چنین مخاطبانی در داخل ندارند. ایالات متحده نمی‌تواند از استبدادی‌ترین رژیم منطقه حمایت کند و هم‌زمان در آرزوی پیداکردن متحدانی غیرخشن در سایر کشورها از جمله ایران باشد. همین موضوع به نظرم کفایت می‌کند که نشان دهد بیشترین قصد تیلرسون، دوشیدن عربستان در راستای منافع شخصی خودش و ترامپ است؛ به‌ویژه اینکه تیلرسون در حوزه نفت فعالیت می‌کند و ترامپ هم به‌دنبال منافع اقتصادی شخصی است، درعین‌حال که می‌خواهد تحرکی هم به اقتصاد آمریکا بدهد و از سویی با این تحرکات به اقتصاد بتواند فشارهایی را که در داخل آمریکا بر او وارد می‌شود تا حدی خنثی کند».

نکته

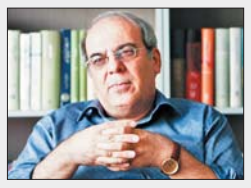

ایالات متحده نمی‌تواند از استبدادی‌ترین رژیم منطقه حمایت کند و هم‌زمان در آرزوی پیداکردن متحدانی غیرخشن در سایر کشورها از جمله ایران باشد. بیشترین قصد تیلرسون، دوشیدن عربستان است

دخالت خارجی کمکی به دموکراتیزاسیون نمی‌کند

این فعال رسانه‌ای افزود: «این اقدامات در حوزه داخلی نمی‌تواند اثراتی داشته باشد، به این دلیل که تقریبا همه نیروهای سیاسی به این نتیجه رسیده‌اند و به‌خوبی می‌دانند دخالت‌های خارجی در منطقه نه‌تنها هیچ کمکی به فرایند دموکراتیزاسیون و بهبود شرایط نمی‌کند، بلکه در بهترین حالت وضعیت افغانستان، سوریه و لیبی نتیجه این نوع دخالت‌ها خواهد بود. کشورهای خارجی به‌ویژه اگر اهداف توسعه‌طلبانه هم داشته باشند، نمی‌توانند برای یک کشور دیگر منشأ خیر شوند».عبدی ادامه داد: «در این مورد خاص هم اساسا عربستان به‌عنوان یک حکومت غیردموکراتیک و استبدادی پشت این تحرکات است و به نظرم نمی‌آید این موضوع تأثیری در مسائل سیاسی بگذارد. فراموش نکنیم نیروهایی که نسبت به این اظهارات موضع‌گیری کردند نشان می‌دهد اراده‌ای جدی در داخل کشور وجود دارد که دست خارجی و بیگانه را حتی در اندازه سخن نیز از امور داخلی ایران قطع کند و اجازه ندهد در مسیر عادی مردم‌سالاری ایران خللی وارد شود».

سخنان تیلرسون خلاف حقوق بین‌الملل است

همچنین کامبیز نوروزی دیگر امضاکننده این نامه هم در گفت‌وگو با «شرق» اعلام کرد: «صحبت‌های تیلرسون از نظر قواعد حقوق بین‌الملل مداخله‌جویانه و خلاف حقوق بین‌الملل است. طبق این قواعد هیچ دولتی به اقدام علیه تغییر حکومت در سایر کشورها مجاز نیست. براین‌اساس این سخنان نقض آشکار حق حاکمیت دولت‌هاست. دولت ترامپ مثل خود ترامپ با برخی از ضوابط حقوق بین‌الملل و دیپلماسی آشنایی ندارد».

نوروزی در ادامه اضافه کرد: «هر سیاست مداخله‌جویانه‌ای در ایران به‌طور قطع با مخالفت‌ها و مقابله‌های جدی از طرف نیروهای سیاسی مواجه خواهد شد. اگر آمریکا عمیق‌تر به جامعه ایران نگاه کند، خواهد دانست این جامعه با وجود فرازوفرودهایی که دارد، این‌قدر استوار است که بتواند در برابر تهدیدهایی ازاین‌دست، از خود دفاع کند».

نوروزی همچنین درباره جامعه هدف سخنان تیلرسون گفت: «این سخنان هیچ مخاطب داخلی‌ای ندارد. نیروهای سیاسی داخل کشور با وجود اختلاف‌های سیاسی داخلی که طبیعی است، در مسئله حاکمیت ملی و حق حاکمیت سخن واحدی دارند».

نوروزی با تأکید بر اینکه دولت جدید آمریکا شناخت مناسبی از جامعه ایران ندارد، اضافه کرد: «مواضعی هم که تاکنون درباره ایران از سوی مقامات این کشور اتخاذ شده، کینه‌توزانه بوده است. بخشی از این اعلام موضع ناشی از آگاهی‌نداشتن از وضع سیاسی ایران است. شاید آنها گمان می‌کنند با این مواضع می‌توانند بخشی از نیروهای برانداز را در کشور تقویت کنند که سابقه سیاسی کشور نشان داده این نیروها پایگاه مردمی و اجتماعی ندارند، یا اینکه شاید آنها فکر می‌کنند از طریق بعضی از کشورهای منطقه می‌توانند جریانی را علیه کشور فعال کنند که این هم امکان‌پذیر نیست، زیرا ساخت سیاسی، اطلاعاتی و نظامی کشور چنین امکانی را نمی‌دهد؛ بنابراین سخنان تیلرسون بیش از هرچیز بر تنش‌زدایی بین ایران و آمریکا اثر خواهد گذاشت».

تمامیت ارضی و ساختار، ۲ جناح را در کنار هم قرار می‌دهد

همچنین عبدالله ناصری دیگر امضاکننده این نامه در تحلیل سخنان تیلرسون، به «شرق» گفت: «اظهارات تیلرسون از جنس سخنان ترامپ است که در جامعه جهانی مخاطب و گوش شنوایی ندارد؛ در ایران هم معتقدم این نظرات مخاطبی ندارد. جامعه ما به این نتیجه رسیده است که در بحران‌های بین‌المللی همه جریان‌ها در کنار هم هستند و این موضوع بارها ثابت شده است؛ برای مثال در حمله تروریسی دو هفته قبل داعش به قلب تهران، دو جناح در کنار یکدیگر بودند. اگرچه برداشت‌های غیراخلاقی هم از این موضوع شد؛ اما واقعیت این است که این سخنان در جامعه ایرانی مخاطب ندارد».او تأکید کرد: «اصلاح‌طلبان به‌دلیل فضاهای غیراخلاقی‌ای که علیه‌شان وجود دارد و دست باز رسانه‌های رقیب، باید این هوشمندی را به خرج می‌دادند که نشان دهند با وجود اختلاف‌های داخلی، آنجا که پای تهدید خارجی و انسجام ملی مطرح باشد، دو جناح در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند. صدور نامه محکومیت سخنان تیلرسون اتفاقی بود که باید رخ می‌داد تا زمینه سوءاستفاده برای افکارسازی عمومی از دست رقیب خارج شود و اثبات کند آنجا که بحث تمامیت ارضی و حفظ ساختار نظام مطرح می‌شود، هر دو جریان در کنار هم قرار می‌گیرند».

واکنش علی مطهری و مصباح‌یزدی به سخنان رئیس‌جمهوری

ادامه از صفحه اول

این سخن جناب ایشان قطعا ناظر به مسئله امامت نیست، بلکه همان‌طورکه قرائن نشان می‌دهد مقصودشان شرط تحقق حکومت امام یعنی رأی و انتخاب مردم است و سیره علی (ع) نیز همین را تأیید می‌کند. پس از رحلت رسول اکرم (ص) زمانی که مردم به هر دلیلی علی‌رغم نص پیامبر اسلام به شخص دیگری اقبال نشان دادند، آن حضرت به‌خاطر حفظ اساس اسلام و وحدت مسلمین قیام نکرد و حتی در مواردی با خلیفه اول و دوم همکاری داشت و طرف مشورت آنها بود، ولی پس از مرگ خلیفه سوم و اقبال مردم به امیرالمؤمنین و اتمام حجت بر او، حکومت و خلافت را پذیرفت، درحالی‌که قبل از آن نیز امام بود و از سه شأن امامت یعنی مرجعیت بیان دین و ولایت معنوی و زعامت سیاسی، تنها شأن زعامت سیاسی و رهبری اجتماع را در اختیار نداشت».

حسن روحانی در مراسم افطار در جمع استادان و پزشکان گفته بود: «امیرالمؤمنین مبنای ولایت و حکومت را نظر مردم و انتخاب مردم می‌داند. لمن ولّیتموا امرکم، گفت هرکس که شما او را به‌عنوان ولی خودتان و رهبر جامعه برگزینید من هم اطاعت می‌کنم، من هم می‌شنوم و اجرا می‌کنم. امیرالمؤمنین مبنای حکومت و فرمانروایی را رأی مردم، خواست مردم و آرای مردم می‌داند».

در ادامه یادداشت مطهری آمده است: «بنابراین مشروعیت امامت به معنی مورد نظر شیعه، از ناحیه خدا و رسول خداست؛ اما شرط تحقق یک شاخه آن یعنی زعامت سیاسی و رهبری جامعه، رأی و نظر مردم و به عبارت دیگر مقبولیت شخص امام نزد مردم است. برای دوره غیبت، از سوی امام عصر (عج) نصب عام با عنوان «فقهای جامع‌الشرایط» صورت گرفته و نصب خاص آن با انتخاب مردم صورت می‌گیرد که طبعا اگر اقبال مردم نباشد، باز مانند زمان معصوم حکومت امام و ولی فقیه قابل تحقق نخواهد بود».

آیا نمی‌توانست درباره این مسئله تحقیق کند؟

آیت‌الله مصباح یزدی با لحنی انتقادی و البته بدون بردن نام از روحانی، به سخنان او واکنش نشان داده؛ آنجایی که می‌گوید: «آیا نمی‌توانست درباره این مسئله تحقیق کند به‌ویژه اگر سابقه طلبگی داشته باشد». به گزارش «انتخاب»، آیت‌الله مصباح یزدی، عضو جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، گفت: «برخی می‌گویند وقتی مردم با کسی بیعت کردند، علی(ع) وظیفه خود دانست از آن شخص اطاعت کند و حق نداشت که مخالفت کند، چون مردم رأی داده بودند، اگر یک مسلمان ایرانی این‌گونه فکر کند، پذیرفته است؟ آیا نمی‌توانست درباره این مسئله تحقیق کند به‌ویژه اگر سابقه طلبگی داشته باشد».

اگر کسی درس‌خوانده باشد و چنین اظهاراتی داشته باشد بعید است

او ادامه داد: «اگر کسی درس‌خوانده باشد، کتاب ببیند و اسم الغدیر شنیده باشد و چنین اظهاراتی داشته باشد، بعید است، نه‌تنها عقیده برخی این‌گونه است، بلکه به‌صورت رسمی می‌گویند علی(ع) حکومت برخی را پذیرفت، چون رأی مردم بود و بعد گفت هر که را شما قبول دارید، من هم قبول دارم. آیا جریان این‌گونه بوده است؟ این نشان می‌دهد که در این زمان باید درباره اصلی‌ترین مسائل تحقیق عمیق کرده و مسائل را باید برای جامعه تبیین کنیم».

آیت‌الله مصباح یزدی افزود: «گاهی حضرت آیت‌الله بهجت در خلال درس نکاتی را بیان می‌کردند که شاید افرادی گله می‌کردند؛ به‌عنوان مثال ایشان بارها تأکید می‌کردند که امام علی(ع) جانشین حقیقی پیامبر اسلام بوده است. به مرحوم آیت‌الله بهجت گفته می‌شد مطالبی را بگویید که شاگردان نمی‌دانند و برای آنها مجهول باشد، نه مسئله جانشینی امام علی(ع) که برای همه مشخص است؛ اما ایشان بر این مسئله تأکید می‌کردند و از این کار هدف داشتند».

او عنوان کرد: «بین ایمان و کفر و ثواب و خطا دیوار آن‌چنانی وجود ندارد و انسان باید هوشیار باشد، قرآن درباره برخی از کسانی که پشت سر پیامبر نماز می‌خواندند می‌فرماید اینها به کفر نزدیک‌تر هستند تا اینکه به ایمان نزدیک باشند، باید سعی کنیم که مسائل به‌خوبی تبیین شود. نباید گفت که مسائل از واضحات است و نباید تکرار مکررات کرد، چون گاهی کار به جایی می‌رسد که مقام بزرگ مسئولی در کشور می‌گوید خود علی(ع) اعلام کرد که هرچه مردم بگویند من هم همان را می‌گویم و اگر مردم با کسی بیعت کردند من هم این کار را می‌کنم و این کار را انجام داد».

ادامه از صفحه ۱۷

کل منطقه ۲۲ تهران تخلف است

... فروش تراکم اشکال مختلفی دارد؛ در مصوبات کمیسیون ماده پنج، در تخلفات ماده ۱۰۰، در توافقات غیرقانونی شهرداری منطقه با پیمانکاران یا تراکم‌های شناوری که باز به طلبکاران و پیمانکاران داده‌اند، این تراکم‌ها داده می‌شد که همه آنها باید دسته‌بندی شوند و هیچ آمار دقیقی از اینها وجود ندارد.

هیچ وقت وجود نداشته یا در این دوره نبوده یا به شما نداده‌اند؟

این اعداد دائم در حال تغییر است؛ مثلا درباره کمیسیون‌های ماده ۱۰۰ می‌توان این آمار را گرفت اما در موارد دیگر چون غیرقانونی است آماری وجود ندارد. شاید در شهرداری وجود داشته باشد اما ما نداریم و هیچ وقت هم نمی‌تواند شکل دقیق و آماری بگیرد.

پس هیچ‌وقت نمی‌توان فهمید چه میزان تراکم مجاز و غیرمجاز در حال خریدوفروش و انتقال است؟

تا زمانی که اطلاعات شفاف نشود، امکان ندارد. قاعدتا جایی ثبت می‌شوند اما چون می‌دانند به محض ارائه این اطلاعات باید درباره مسائل دیگری هم جواب دهند، منتشر یا ارائه نمی‌شود.

در این سال‌ها توقع مردم و گروه‌های مختلف از شهردار تهران بالاتر رفته است و به همین دلیل انتخاب شهردار در شرایط فعلی سخت‌تر می‌شود و باید دید گزینه‌های مناسب برای انتخاب داریم.

کسی که می‌خواهد شهردار تهران شود باید سابقه مدیریت کلان را داشته باشد و باید از چالش‌های تهران و کلان‌شهرها آگاهی داشته باشد و تیم مناسب و کافی را برای این مدیریت و به‌خصوص در پست‌های کلیدی داشته باشد و از همه مهم‌تر اینکه بدنه شهرداری او را قبول کنند و قدرت تعامل با دولت و سطح بالای نظام را داشته باشد. در کنار همه اینها باید اراده لازم برای حرکت در مسیر برنامه را داشته باشد و با اعضای شورای شهر هم همکاری کند. اگر همسویی بین شورا و شهرداری و دولت وجود داشته باشد، اتفاق بسیار مبارکی است که بعد از حدود ۲۰ سال می‌افتد. واقعیت این است که دولت و شهرداری به هم نیاز دارند تا بتوانند برنامه‌های بسیار مهمی را در پایتخت اجرا کنند.

شما معتقدید کسی یا کسانی با این ویژگی‌ها در حال حاضر داریم؟

حتما اعضای شورای شهر پیدایش می‌کنند. اصلی‌ترین وظیفه آنها همین است و با توجه به شناختی که از تعدادی از آنها دارم، می‌دانم تجربیات خوبی در سطوح مدیریت کلان و استراتژیک دارند.

شما به عنوان یکی از گزینه‌های تصدی مسئولیت شهرداری تهران مطرح شده‌اید، خودتان تمایلی دارید؟ با شما صحبتی نشده؟

در واقع تمایلی ندارم چون مشکلاتش و وضعیت امروز تهران را می‌دانم. وجود شورای همراه با شهردار امتیاز خوبی است اما همه موضوعات این نیست و شهرداری شرایط سختی را امروز دارد، ازدست‌دادن سرمایه‌های اجتماعی شهر و بدهی ۶۰ هزارمیلیاردی در این شرایط اقتصادی کشور اتفاق بدی است. در این شرایط که قصد حرکت برنامه‌ای داریم و روی کمک مستقیم دولت هم نمی‌شود حساب زیادی باز کرد، کار بسیار سخت خواهد بود. باوجود همه تلاش‌ها اگر همه مؤلفه‌های تأثیرگذار در این فرایند با هم هماهنگ حرکت کنند، شاید بتوان قدری از این مشکلات را حل کرد ولی قبل از آن شورای جدید باید معین کند شهر را در چه شرایطی دارد تحویل می‌گیرد؟ صحبتی که عضو محترم شورای شهر درباره تفریغ بودجه از سال ۹۲ تاکنون گفته‌اند واقعا نگران‌کننده است. با این وضعیت موفقیت در این شرایط فقط در حد تغییر رویکرد و نگاه برنامه‌ای میسر است و حرکت‌های نرم‌افزاری مؤثر. باید گفت این شرایط، شرایطی نیست برای کسانی‌که موضوع را می‌شناسند به سمت آن بدوند.